

VÉRSEB LANKÓ

Három közül a negyedik.

Valamikor elfogta az
Embereket a név-mámor,
S tele szájjal kiáltották,
Hogyhát: éljen Baross Gábor.

Baross nem jött. »Helyi ember
Után nézzünk!« — »Lárifári!
— Mondták — nem kell! Csak miniszter!
Éljen báró Fejérváry!«

Ez sem jött el. S ha lemondott
Egymásután két miniszter,
Lesz legalább kir. tanácsos,
Éljen Johan Alidinger!

Spéczi se jött. »Mit tegyünk hát?
No ellenzék segits már most!«
S három közül az ellenzék
Kiválasztá — Erreth Jánost.

Felelős szerkesztő:

Dr. MUKI.

A „Pécsi Figyelő“ ingyenes melléklete.

Rágalom.

— Az én sógorkám, az a gonosz nyelvű, azt mondta a minap, hogy a nők a kigyóhoz hasonlítanak. Nemde, kedves doktor úr, ez rágalom?

— Óh, mindenesetre rágalom — a kigyókra.

Peszmegegged

— díjnok bőjti reflexiói. —

Azt olvastam az ujságban, hogy a Vezuv újra tüzet vet ki. Istenem, milyen pazarlása ez a tüzelő-anyagnak — ilyen enyhe tavaszi napokon!

Az idej sorozáson a negyedik korosztályban még én is szerepeltem. Ellenállhatatlan kacagásra birtam a vizsgáló-bizottságot.

— Van-e valami testi hiányossága? — kérdezte tőlem az orvos.

— Nagyon üres a gyomrom. — Sóhajtottam héringszagu lehellettel.

A Liszka szakácsné, a kihez plátói szerelem vonz, azt kérdezte a minap, hogy a hüvelyes vetemények közül melyiket szeretem legjobban?

— A füstölt kalbászt. — Volt a már régen füstön tartogatott feleletem.

Mióta minden utcának van egy külön közisztasági utcaseprője, azóta egy hitvány szivar-

csutkára sem tehetek szert. Kénytelen vagyok a hivatalajtó előtti szerény termésre szorulni.

Költői tehetséget érzek magamban — Rothschild helyében.

Meggyőződésem, hogy a párbaj rút szokás. Csak az a kibékülési lakoma ingatja meg nagyon a szilárd meggyőződésemet.

Ha biztos volnék abban, hogy minden párbaj kibékülési vacsorával végződne, még krakéler is tudnék lenni.

A tapintatos Laczika.

— Micsoda? Te be voltál zárva, mert nem volt szülői bizonyítványod a tegnapi elmara-dásról? Bizonyosan valami más miatt történt ez; mert hiszen én adtam neked szülői bizonyítványt.

— Igen ám, de abban annyi volt a helyes-írási hiba, hogy resteltem odaadni a tanár úrnak.

BUCZKÓ BRNÁT

szab. kir. rőndőr rőnddörmögései szundikálásában.

Ez az! jó beszétt a tekéntetős Zeröt Jancsi ünassága. Újis aszonta, horrőndnek kő lönnyi ezután. Mermá csakugyan kifottam a türelőmbű, aki bennem vótt. Amiúttá a Baros ünassága csűffá tött bennünköt, azutátu furtumfurt szógálatba átt a rőndetlenség. Se nappaa, se éczzaka nem vótt nyugadalom, mer a jogász ifijurak éjjeenappaa süvőtöttek a fülembé, hohhát aszongya hogy alidinger nem kő. Mikó mög legédőssebben vigyáztam éjje a sarkon, hoffőne ébregygyek a zálombéli teritött asztal mellű, há a főuczca közepin, a finánczkaszárnya előtt ollan vonyéttás kévankozott fő a zég felé, hogy attú tudom mindön csillag főkapkotta a kinyujtott lábát féttibe, hogy bele né tanájanak harapni innej allúrú. Penig hát ezök is csak jogászifjúrak vóttak.

Egy jó azomba vótt ebbeja vonyéttásba. Honnőköm nem kellött végigpatloliroznyi a várost, mer eevégezték azt helöttem a jogászifijurak. Úgy eekergették ezök az utjikkbű avvaa zúri ugatássaa a betörő pernahojderokat, hogy azok ki Üszögig, ki Szalántáig, ki mög Rácsvárosig mög se áttak, csak aztat csudátták, hogy ollan nagy kutya-adó mellett is hutyummiképpen löhet ekkora vonyéttás ebbeja városba!

Na Tekergő Gergő, há nékőd nöm kőne

valami miliszter küet? Kő nekőd vérős hurka onnaj a virsler pankru, nöm ám miliszter. De azér egyikkbű sé őszöl, mer bekésérlek. Haagacz meztlábos! Nékőd nincs szavallati jogod, há néköm ne szavajj, halom ánjczváj, lotty a du-tyiba!

Tistel Bistos ur
az igiret mámoi rőgel beszébe amival Győkőres
veszött maradunk jobáratok

B. Jánós.

*

Levélczimek.

An Z Herm Alojz Ursic Smaj
Dar majstar Post B Sabal

in (tsz Bain fűnf
v (

Kerchen in Ungar

*

An hernn Jakob mecz

Letzte bost Seitwerz

fűnfgrhen Boroner
Gomitat.

*

An meinen Lieben Vater und Svester
viszávi vor scharfen ekha us

in Fűnfkirchen.

A farsangból.

Szép, új ruha, aranygyűrű . . .
Mindenkinek szemet szúr,
A boltos is ámul, bámul,
S így szól hozzá: Retek *úr!*?

Másnap reggel az elkopott,
Ó ruháját föl húzza,
S a szép ruhát s aranygyűrűt
Maga viszi zálogba!

Dr. Aurisztus.

Javithatatlan.

— Pokolra jut kend, azt mondom, ha minden áldott nap így vetődik haza. Ugyan az ég szerelmére, mikor javul meg, kend vén bűnös?

— Hagyd el, későn van már arra.

— Dehogyan, soha sincs későn!

— Soha sincs? Hát'szen akkor nem olyan sietős a dolog!

Pillangók.**A verskötet.**

Egy ifjunak van pár jobb költeménye,
És már kötetről álmodik szegényke;
Ir hát tizannyi rosszat hirtelen,
Hogy a megígért tiz ív meglegyen.

A tükör.

A tükör igaz barát,
Minden szépet visszaad;
De ha rút, ki belenéz —
A barátság — odavész!

Zongoraszörny.

Szomszédnőmnek van egy bájos
Zongorázó lánya,
Nincsen olyan legény, ki nem
Bomlana utána.

Egér egy sincs már a háznál,
Bár nagy volt a száma:

Mind elűzte szomszédnőmnek
Zongorázó lánya.

Szépség.

A mit egy szép asszony
Kér tőled, azt megadd:
S az asszony mindig kér —
Akkor is, ha hallgat.

A hízlgő.

A hízlgő eléri célját,
Ám hizelegni jó;
Van mégis egy nagy bökkenője:
Nem emberhez való.

Foglaló, tőke s kamat.

Hogyha bókolsz a leánynak
Adósod ő soha nem marad:
Eper-ajka foglalóba
Édes reményt mosolyogva ad!

És hogyha tán bátrabb leszesz,
S kölcsönzöl egy csókot is neki . . .
Hej! adósod ekkor se lesz.
Mert ezt tüstént visszafizeti!

Hogyha pedig feleség lesz,
Akkor hallgass . . .! Szólni nem szabad . . .
Mert csacsogó, pörge nyelve
Kamatostól mindent visszaad!!

Pönöge.

HIRDETÉS.**Horgony-Pain-Expeller.**

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést csúz,
köszvény, tagszaggatás stb. ellen legjobban ajánl-
hatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára
40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!